

Serbian
58-1012

**IZNENADNI, TAJNI ODLAZAK
CRKVE**

Sudden, Secret Going Away Of The Church, The

12. 10. 1958
Jeffersonvillu, Indiana, S.A.D.

Od
William Marrion Branham

Ova knjiga se može slobodno deliti kao nekomercijalno izdanje i licencirana je pod Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 licencom. Videti www.biblebelievers.org/messagehub za detaljnije informacije o licenciranju.

IZNENADNI, TAJNI ODLAZAK CRKVE

Trebalo bi da se svi osećamo ugodno, zar ne, jedno takvo predstavljanje? U redu. Pognimo naše glave samo za trenutak molitve pre nego što otvorimo reč.

Gospode, mi govorimo kao oni od starine, "Bio sam sretan kada su oni govorili, 'Pustite nas da idemo u Kuću Gospodnju.'" Ne možemo pronaći bolje mesto na kojem bismo bili, danas, nego da budemo baš ovde sa kongregacijom Gospodnjom, u obožavanju. Iako možda pada kiša, napolju i tamo mogu biti nevolje i stvari, ali kada smo u Tvojim Prisutnosti, imamo ovaj osmeh zadovoljstva, da znamo da Ti razumeš i radiš sve upravo za nas.

E-2 Molićemo poseban blagoslov ovoga jutra za one koji nisu mogli stići na službu. Mnogi bi možda došli da vreme nije bilo tako loše. Ali mogu da pronađu utehu u čitanju Tvoje Reči, i slušajući sveštenike na radiju, i programe koji su napravljeni za te ljude.

Molićemo da Ti posebno blagosloviš one koji su u Božanskoj Prisutnosti, zbog njihovog truda da dođu ovoga jutra, da čuju Reč Gospodnju, i da Mu služe u Psalmima i u molitvi, i u zahvaljivanju.

E-3 I mi molimo Bože, da ćeš Ti dodirnuti tela onih koji su bolesni i u potrebi, koji upravo sada čekaju, prešli su daleki put da bi se za njih molilo. I mi molimo da Ti pogledaš na nas, da bi nam govorio, da bismo mi koji smo ovde izvršili popis našeg ličnog stanja. "Pretraži me," rekao je jedan od proroka, "i iskušaj me, i vidi ima li nekog zla u meni,"

I onda Gospode, u pretraživanju, ako Ti pronađeš da ima zla u nama, očisti nas Gospode, dok mi ponizno priznajemo naše grehe i naša zla dela. I molimo da se Ti setiš nas dok gledaš na Isusa, Tvoga Sina, Koji je umro da bi bio žrtva pomirenja za naše grehe i našu nepravednost. Dok priznajemo da je On umro za ovu svrhu, i ustao ponovo, da imamo veliku privilegiju da radimo ovo, ovoga jutra. Daruj to Gospode. I govori nam kroz Tvoju pisanu Reč, dok čekamo da Te čujemo. U Ime Isusovo molimo. Amen.

E-4 Želim da se okrenemo Pismima ovoga jutra za čitanje iz Knjige Solunjanima, 5-ta glava. I imam listu, onih koji zahtevaju molitvu takode, ovoga jutra, Molitvu, koja će biti nadoknađena odmah nakon ove službe propovedanja...

Verujem, samo trenutak, vama koji ste otvorili vaše Biblije, okrenimo do Prve Solunjanima 5-ta glava i čitajmo samo nekoliko trenutaka. [Jedan brat

govori, "Raspusti razrede nedeljne škole."-Ed.] Izvinjavam se. Dok otvarate vaše Biblije, to je ...deca još uvek nisu raspuštena po njihovim različitim razredima. Hoćete li poći samo pravo napred sada u vaše razrede. Vi mala deco i tinejdžeri, itd. Pođite pravo u vaše razrede.

I dok, ako možete sada, čitati, ili otvoriti vaše Biblije do Prve Solunjanima 5-ta glava.

I ako je trenutno verovatno prisutan upravni odbor, želeo bih da ih vidim samo na nekoliko trenutaka posle službe, u đakonskoj kancelariji, po nekom poslu. Ako nisu, neka im neko prenese da želim da ih vidim večeras, upravo pre službe, u đakonskoj kancelariji.

E- 5 Sada, za tekstom, koji želim da uzmemo za tekst ovoga jutra: *Iznenadni, Tajni odlazak Crkve*. Mogu... Dozvolite mi da to najavim ponovo, zato što nisam imao jako puno vremena da unapred razmislim o bilo kom komentaru, žurio sam. Bili smo do kasno napolju juče, i prošle noći smo stigli tek kada je bilo stvarno kasno, i jureći ovamo ovoga jutra... Ali ovo mi je upravo došlo na pamet. I možda, ću uhvatiti nešto što će nekome činiti dobro. Ja volim ovu temu, "Iznenadno, tajno hvatanje Crkve." I sada u Prvoj Solunjanima 5-ta glava...

A u pogledu vremena i časa, braćo nema potrebe da vam se piše.

Jer sami tačno znate da će dan kad naime kažu, Mir i sigurnost; tada će iznenada naići na njih pogibao, kao bol na trudnu ženu; i neće uteći. A vi braćo, niste u tami, da vas taj dan kao lupež zatekne.

Vi ste sinovi svetla, i sinovi dana; mi ne pripadamo noći, niti tami.

Ne spavajmo dakle, kao ostali, nego bdimo i budimo trezni, jer koji spavaju; i koji se opijaju noću se opijaju.

Sada bih želeo da pogledate preko stranice ako je to geografski aranžirano u vašoj Bibliji, na 16-ti, 17-ti i 18-ti stih 4-te glave Prve Solunjanima.

Jer će sam Gospod na zapovest, na glas arhanđela, i na trubu Božiju, sići sa neba: te će mrtvi uskrsnuti prvo:

Zatim ćemo mi živi mi koji preostajemo biti zajedno sa njima odneti na oblacima u vazduh, u susret Gospodu: i tako ćemo svagda biti sa Gospodom. S toga tešite jedni druge sa ovim rečima..

Neka Gospod doda Svoje blagoslove čitanju Njegove svete Reči.

Ovo je jedna neobična stvar, da govorimo o ovakvoj temi, ovoga jutra kada sam došao da služim bolesne. Ali postoji veća bolest od fizičke bolesti. I to je mnogo važnije od toga da budemo dobro, za ovaj veliki događaj koji se

priprema, nego što će to biti zaspali u Gospodu, to su, mrtvi, kao što ćemo saznati. Bolje je biti spreman. Radije bih bio bolestan čovek, spreman sa Gospodom, nego da budem zdrav čovek, nespreman da ode sa Gospodom. Ali kako bude, Bog jako želi da mi budemo i zdravi i spremni, dušom i telom. Jer On oprašta svu našu nepravdu, i leči sve naše bolesti. On je umro zbog složene svrhe.

I onda razmišljajući o ovoj temi, "Iznenada, i tajno..." Sviđa mi se to. Bog je... Ljudi danas žive kao da, upravo pre Dolaska Gospoda Isusa, kao da će On poslati dole mnoštvo Anđela u sve novine, i za godinu dana ili tako, objaviti to celom svetu, u novinama, na taj-i-taj datum, doći će Isus. I da to emituju na radiju, i televiziji i svugde, upravo dan i sat u koji će On doći. To je način na koji ljudi danas žive.

E-7 Ali, Bog je rekao svoju Reč, da, će taj dolazak, biti kao lopov u noći. Ako je to tako, ljudi će reći, kao što svet misli danas, "Oh, dobro ima još dosta vremena. Ja ću ... to će se najaviti..." Ali vidite, to je objavljeno, ali to je tajno najavljanje. To su samo oni koji hoće da to čuju. Oni koji su voljni da to razmatraju i, takođe, oni koji vole Gospoda.

Razmišljam o onome što je Pavle rekao kada je govorio, "Postoji krvna pravda položena za mene, koju će mi Gospod, pravda Sudija dati tog dana." I onda je stao, da li ste приметili, i rekao, "Ne samo meni, nego svima koji vole Njegov dolazak." Ako volimo Njegov dolazak...

E-8 Obično danas u svetu, ljudi misle o dolasku Gospodnjem kao o strašnoj, užasnoj stvari. "Oh, svet može doći svom... Ne govori mi o tome," reći će. Oni ne žele da znaju o tim stvarima. Oni ne mare za njih; osim za sadašnji dan u kojem žive. Ali oni koji vole Gospoda, vole Njegov dolazak.

Šta ako neko od vaših voljenih, neko od vas starijih ljudi, da je vaša majka otišla, ili vaš otac, ili vaša beba, i da su bili odsutni mnogo godina, i da ste znali da se oni mogu pojaviti svakog trenutka, pospremili bi celu kuću. Bićete spremni i gledati niz taj put, za, svakim svetlom kola koja su skrenula, mislićete da su oni.

E-9 To je način na koji bi Crkva trebalo da čeka dolazak Gospoda. Sve u redu, sve spremno, sve spakovano i spremno da krene čim On stigne, zato što to će biti u trenutku, u treptaju oka. Pokušajte samo da izmerite koliko dugo traje treptaj vašeg oka, to je upravo tako brzo kako će se desiti ushićenost Crkve.

Znate, neprijatelj uvek koristi taktiku koju koristi Gospod. Znate kada je video da će Bog imati pravdu Crkvu, i stvari koje će On uraditi, neprijatelj je koristio tu istu strategiju. On ima crkvu, i on ima ljude koji su jako religiozni. I

oni su upravo na vrhu, kao religiozni ljudi, zato što on zna da je Hristova Crkva ista. I on to radi u vojnom životu.

E-10 Nedavno sam čitao članak, o iznenadnom napadu na Pearl Harbor. To nije bilo baš da nisu znali za napad. Oni su već bili obavešteni da će Japanci to uraditi. Ali tužno je bilo to, da su oni ignorisali to upozorenje. Oni su videli znake, da se Japanska vojska grupiše, veliki brodovi su punjeni municijom, i pretnja je bila u vazduhu. I oni su bili potpuno u liniji za invaziju, Ali su ih ignorisali.

Tako je danas sa crkvom. Crkva je u poretku suda, ali oni ignorišu dolazak Gospodnji. Tako da... Ne možete Ga kriviti.

E-11 Rekli su, kada je svuda okolo po Perl Harboru bilo oglašeno, da bi Japanci mogli napasti u bilo koje doba, i da je njihova velika flota postavljena u vodama i da se kreće polako ali sigurno prema Perl Harboru, čemu su se oni samo smejali, i govorili su, "Ah, gluposti. Vi mračnjaci, vi brižnici, vi mislite samo o nekoj nevolji."

I te noći, upravo pred napad sledećeg jutra, bila je velika igranka, ili je priređena velika zabava u samom Perl Harboru. I bez obzira koliko su pokušavali da kažu da Japanci dolaze, oni nisu hteli da prime upozorenje.

E-12 Bacimo pogled na njih nekoliko minuta. Postoji mali radio bilten koji izlazi, i u malom uglu novina, otprilike kao kad bi se reklamirala kampanja isceljenja, samo malo mestašce, da su Japanci na njihovom putu, u morskim vodama, velika flota se kretala tim putem. "Gluposti," govore drugi. "Mi ne verujemo u tako nešto. Zbog čega pokušavaš da nas uplašiš?"

E-13 I onda pronalazimo, približavajući se noći, mogu videti u kućama, zašto, umesto da se pripremaju da izađu iz grada, mlade devojkice su oblačile svoje nove haljine, itd. One su išle na ovu veliku proslavu koja je trebalo da bude. Takođe, su i oficiri, Armije bili veoma zauzeti pišući propusnice da bi svi vojnici mogli prisustvovati toj zabavi, velikoj pijanki. Kamioni su brundali i bučali, donoseći njihovo najbolje pivo, i njihova vina i stvari za ovu zabavu. I svo to vreme Japanska flota je na svome putu ka tamo, a oni su propustili da čuju upozorenje.

I kako je sunce zalazilo, svi su se okupili u toj velikoj mesnoj kafani. Možda je negde sa strane, barmen glancao šank ili nešto, i rekao nešto slično ovome, "Kaži, da li si čuo glasine?"

"Ne, ne verujem da jesam," rekao je čovek kojem se obratio.

"Oh, govore nešto da Japanska flota dolazi ovamo."

Budite ispunjeni Božijim Duhom,

Vaše lampe očišćene i uredne,

Gledajte gore, vaše otkupljenje je blizu.

Smokva raste;

Izrael se obnavlja.

E-52 O, Bože! Smokva pupi, Izrael se vraća kao nacija! Kada sam čuo našeg pastora, jutros, da govori, da se moli za Izrael! Zar vi ne znate da je to pupljenje? On će doći u to vreme. Gledajući taj „Tri minuta do ponoći,“ taj članak, gledajući to na mojoj kameri, ili projektoru u mom podrumu, kada su ti stari obogaljeni Jevreji dolazili brodovima i ostalom, iz celog sveta. Novinar je rekao, "Jeste li došli u domovinu, da umrete u domovini?"

On je rekao, "Ne, došli smo da vidimo Mesiju."

Smokva raste. (Zar ne možete to videti? Dan otkupljenja je blizu.)

Lažni proroci lažu,

Istinu Božiju poriču,

Da je Isus Hrist naš Bog; (Zar ne možete videti gde smo?)

Ali mi ćemo hodati kuda su apostoli išli.

Dan otkupljenja je blizu,

Ljudska srca izneveravaju iz straha; (Mislite o tome!)

Budite ispunjeni Božijim Duhom,

Vaše lampe očišćene i uredne,

Gledajte gore, vaše otkupljenje je blizu.

E-53 Gospode Bože, u ovom velikom trenutku, kada gledam na ovu malu kongregaciju i vidim rumena lica i suzama umrljane obraze, mi smo svesni da veliki tajni Agent stoji blizu, Duh Sveti. Pođimo putem nekolicine prezrenih Gospodnjih. Ako u komšiluku postoji malo kolebanja, među ljudima, među crkvom, ili gde god, to nema veze sa nama. Mi više nećemo uprljati naše haljine, sa stvarima sveta. Jer ćeš Ti doći jednoga dana u trenu, u trptaju oka, to iznenadno, tajno Uznesenje Tvoje Crkve. Doći ćeš preko brda vremena, niz horizontalnu dugu, da odvedeš Crkvu, jer Pismo kaže, "Truba će se Božija oglasiti. I mrtvi u Hristu će ustati. I mi ćemo biti uhvaćeni sa njima, u vazduhu, da sretnemo Gospoda, i da zauvek budemo sa Gospodom. S toga, moja braćo, tešite jedni druge ovim rečima." Neka to zvoni duboko u srcima ove kongregacije ovoga jutra. Slavićemo Te u Isusovom Imenu. Amen.

E-49 Takva treba da bude Crkva jednog dana. Bacila mu se u naručje i on je rekao, "Draga imao sam postavljenog čoveka na ovom imanju otkako sam otišao prošle godine odavde, koji me je izveštavao o svemu šta si radila."

Bog ima čoveka postavljenog u ovom tabernaklu, ovoga jutra. On se zove Duh Sveti. On zna tajne vaših srca. On zna sve šta ste radili, ili šta mislite. On govori Ocu sve šta vi radite. On donosi Poruku nazad i napred.

Rekao je, "I on mi je rekao da si me čekala, i radila, strpljivo radila, čekajući da dođem. Sada, bila si rob dugo vremena, ali danas su tvoji dani ropstva završeni, poveo sam sveštenika sa sobom, i upravo ispod ovog svoda od ruža ti postaješ moja žena." Poljubio je, stavio burmu na njen prst, podigao je, zagrlio i postavio u kočije. I odvezao se da pronade tu novu veliku palatu na Outer Drive u Čikagu, odabrano od nacije, gde bi ona mogla da živi kao njegova nevesta.

E-50 Zašto? Ona je bila spremna. Ona je živela i bila onakva žena kakvu je želeo. To se desilo u deliću trenutka.

I taj iznenadni dolazak Gospodnji, svet ne zna da će se on dogoditi, ali mi znamo, tu je to. Nemojte biti kao mlada dama sa koje su skinuli odeću, u Perl Harboru, osramotićete se. Budite kao ona koja se spremila, i zadržala svoje vrline, i čekala na dolazak Gospodnji, zato što će biti u tajnosti i iznenada.

Dok mislite o tim stvarima, pognimo naše glave Njemu Koji će doći.

E-51 Pre nego što Mu se obratimo, svaki čovek na svoj način, svaka žena, dečak ili devojčica... I dok Mu ja govorim i ja znam da je Njegov tajni Agent, blagosloveni Duh Sveti u zgradi. Da li bi želeli da vas se On seti pred Ocem, ovoga jutra, da želite da budete spremni, i kada On dođe, da odete sa Njim? Gospod vas blagoslovio. Pretpostavljam praktično sve ruke u zgradi; moja takođe. "Želim da Ti, Duše Sveti; kažeš Ocu, pogledaj na mene. Ja sam – ja sam krenuo putem sa Njegovim prezrenim narodom. Ja –ja želim da idem, želim da budem spreman. Ja-ja želim da budem spreman, upravo sada, zato što On može doći pre nego što se moja služba završi."

Nacije se slamaju, Izrael se budi

Znaci koje su proroci prorekli;

Dani neznabožaca su odbrojani,

Sa mukom pritisnuti;

"Vrati se prezreni, na svoje."

Dan otkupljenja je blizu,

Ljudska srca izneveravaju iz straha;

I onda se neko drugi uključio u razgovor. I mlada, luda devojka uleće tamo unutra i diže nogu na šank, i govori, "Vi brižnici mračnih umova, zar ne znate da smo ovde da bismo se dobro proveli a ne da bismo pričali o ratu?"

E-14 Zar to nije isti način na koji svet danas govori o dolasku Gospodnjem! "Vi staromodni konzervativni, zastareli, šta vas čini da se tako oblačite i ponašate?"

Ali mi gledamo na taj tajni, iznenadni dolazak Gospoda. Jer postoji nešto u vazduhu, Poruka Svetoga Duha, koja nam govori da je dolazak na dohvat ruke.

I onda kada je velika gungula nastavljena, i oh, to mora da je bilo stašno te noći. Jer rečeno je da su u neko doba noći, dobro se zabavljajući, uzeli mladu damu, zgodnu devojku, skinuli sa nje odeću, i stavili je u mali vagon sa samo jednim donjim rubljem na njoj, i puštali je dole niz ulicu itd. I svo to vreme, Japanci su napredujući, dobijali na prednosti.

I onda sledećeg jutra, kada su ljudi na stražarskim mestima, i posmatrači avionskih signala, itd., koji su bili napolju celu noć, pijani, jurcajući okolo sa tim ženama itd., sledećeg jutra nakon velike zabave, bili veoma uznemireni i pospani sve dok nisu zaspali na poslu.

E-15 Bojim se da će slično biti kod dolaska Gospodnjeg. Crkva je tako zauzeta i pijana od briga sveta, sve dok ne zaspi na dužnosti, kod dolaska Gospodnjeg.

I onda su nad gradom leteli avioni, i bačene bombe. I oni su samo spravili taj grad, sa zemljom. Zašto? Zato što nisu hteli da obrate pažnju na upozorenje. I ta mlada devojka, zajedno sa svim ostalim, kada su ti Japanski, brutalni vojnici uleteli tamo, oni su ih silovali na ulici, i noževima isekli na komade, nakon toga, itd. Zato ako vi ne obratite pažnju na upozorenje, preostaje samo jedna star, to je sud.

Oh, ako je ikada postojalo doba da je ova Amerika bila na najnižim granama, upravo sada, u svojoj nemoralnosti, u svojoj ravnodušnosti. Evanđelje je propovedano od obale do obale. I znaci i čuda su prikazani. Velika čuda su učinjena, i oni neprekidno nastavljaju sa svojim raskalašnostima, pijančenjima, ignorisanjem, ismevanjem.

E-16 Od dvestotine hiljada propovedaonica u Americi Protestantskih crkava, ono što mi trebamo danas u tim propovedaonicama jesu proroci Gospodnji, koji se ne plaše da ispale Božije gromove suda nad ovom generacijom grešnog naroda kojem mi propovedamo. Potrebni su nam proroci kao Isaija koji je vikao i rekao, "Izopačena generacija..." I kako je on osudio tu generaciju, i rekao im o dolazećim sudovima.

Ali, danas, mnogi od naših propovednika se plaše da kažu te stvari. Oni su prestrašeni da daju direktno svedočanstvo o upozorenju, jer će to neke od njih koštati posla. Morali bi da napuste svoju denominaciju, da ostave svoje propovedaonice. I oni bi morali da izađu, verovatno, možda, i da zauzmu drugačiji stav neke druge crkve ili nešto. Ali to je baš žalosno da imamo takvu vrstu ljudi za našim propovedaonicama. Potrebni su nam ljudi kao John Wesley, rane reformacije, Martin Luther. Potrebni su nam ljudi kao Pavle, koji je voljan da da sve, i da podredi sebe, čak iako to znači odvojenje od ovog života, kao svedok istinitog Evanđelja Isusa Hrista.

E-17 Šta je to danas, to pomalo frenetično obrazovanje i društva, delikatne stvari društva i njihova lična osećanja, zauzela su mesto Svetog Duha u crkvi. Šta nam je potrebno, danas, to je vapaj Americi, od Boga poslat, Bogom ispunjen čovek sa silom Duha Svetog, koji se ne plaši da viče protiv stvari koja je pogrešna i da upozori ljude na dolazeći sud.

Bog ne bi nikako mogao dozvoliti da ovaj narod izbegne sud. Ako bi Bog to uradio, On bi morao podići Sodom i Gomor, da im se izvini što ih je ikada potopio, jer su oni bili tako zao narod. Mi nismo nikakav izuzetak u Božijem pogledu. Dokle smo mi danas došli, kada je to došlo do naše politike, kada je došlo do naše vlade, to je trulo od stuba pa nadalje. Nema više pravde, samo u Bogu.

Oh, mi govorimo da se pouzdajemo u U.N., Ujedinjene Nacije. I bolje je nego pre pet godina, u U.N. bilo je pedeset jedan procenat, komunističkih nacija. Nema ničeg pouzdanog osim Reči živoga Boga. Ne možemo se osloniti sada ni našta, ni na politiku.

E-18 Bio sam na suđenjima ova tri ili četiri meseca, pod teškom vatrom, pokušali su da me optuže da sam uradio nešto pogrešno, da prebacujem novac kroz ovaj ovde tabernakl, za sastanke. Za koji je naš upravni odbor potpisao deklaraciju. I nema osobe koja je ikada posećivala moje skupove osim što sam javno najavio da je ovaj novac uzet na našim ... mojim skupovima, bio upućen kroz ovu crkvu.

I sada oni kažu, zato što sam ga prosledio kroz crkvu, da sam pokušao da prevarim vladu, i zbog toga, žele da mi daju dvadeset godina u Fort Leavenwort-u, Kansas.

Rekao sam, "Koja je to reč napisana iznad naših sudnica, 'Pravda'? To znači isto kao da nije napisano tamo, kada sam sve što mi je vaš narod rekao da uradim, uradio. I vi sada kažete da niste više sa vladom."

E-19 Kako možete, sredićete jedno i dokazati. Onda će oni iskopati nešto drugo. Ne samo to, nego su oni poželjno-razvodnjeni.

venčanu haljinu. Jer je on rekao, "Venčaćemo se upravo ovde na ranču kada ponovo dođem."

Štedela je novac cele godine. Bila je sretna. Nije joj smetalo pranje sudova. Nije joj smetalo peglanje odeće, ili čišćenje po dvorištu, ili šta već. Ona je bila verena za gazdu ranča.

Šta nas briga šta svet govori, pravi hrišćanin? Šta nas briga ako smo prezreni i odbačeni? "Blagosloveni su krotki, jer će naslediti zemlju." Gazdin Sin dolazi, jednog dana, i mi idemo na svadbenu Večeru. Šta nam to znači, ako mi volimo Njegovo pojavljivanje?

E-47 Kada je sve to... dani su prolazili. Male kćerke, male rođake, su je ismevale, igrale oko nje, i radile svašta. "Pa" govorile su, "ti siroto ludo dete! Zar ne znaš ako on... Zašto, on je bio upravo isti kao drugi ljudi. On te je samo zadirkivao."

Ali Sin Božiji ne zadirkuje. "Ukoliko se čovek ne rodi ponovo, on drugačije neće... " Baš me briga kako vi dobro izgledate, u koliko mnogo crkava pripadate, kakav je vaš status u zemlji. Možete biti političar. Možete biti u saveznoj vladi. Možete biti u Katoličkoj, Prezbeterijanskoj, bilo kojoj crkvi koju želite. Ali, to je, "Ukoliko se čovek ne rodi ponovo, vi nećete ući. I ovi znaci će pratiti one koji veruju." Samo citiram Njegovu Reč.

E-48 Konačno kada je došao čas, ona je počela da gleda ovo, pupoljci su počeli da se pojavljuju na drveću. Ona je znala da će on zamalo biti tu.

I rekao je, "Pokušaću da dođem predveče, tako da se možemo venčati i otići."

I svake večeri u predvečerje, kada ona - otišla bi i spremila se potpuno, obukla svoju malu venčanicu, i čekala kod kapije. I te male rođake su dolazile i smejale joj se, izrugivale su se sa njom, i govorile, "Ti siroto, neuko dete. Da li misliš da čovek koji poseduje... On je Predsednik, kompanije, da će njegov sin oženiti sudoperu!"

On je tražio vrlinu, ne odeću. On je imao dovoljno novca da kupi svu odeću koja je bila potrebna.

Bogu nije važno kako velike skupe stvari imate. On poseduje sve na svetu. Zato, On hoće vrlinu. On želi nešto stvarno.

I onda konačno, jedne večeri, dok je stajala tamo, a oni su joj se smejali i izrugivali je, i govorili joj da je glupa. Odjednom, su čuli neko kaskanje kopita. Šta se desilo? Preko brda dolazila su laka kola. Laka kola su male kočije, otvorenog krova, veoma popularna na Zapadu. I konji u praporcima i ostalo, dolaze. Preko brda dolaze ove kočije i zaustavljaju se ispred kapije. I ona je potrčala. Rekla je, "Znala sam da ćeš doći."

E-44 I na taj način prava Crkva Božija treba da to uzme jednog dana, prljavi posao, skandalozna imena, i sve te opake stvari, da bi se bacale na nju. I ona je velika pegava ptica. Sve ostale ptice se okupljaju i jate oko nje. To je u redu. Njeno ime je u Jagnjetovoj Knjizi Života. Ona će raširiti Svoja velika krila jednoga dana za let. Ona je spremna. Te pege značile su Krv Hristovu poprskanu po Njoj. Čitali ste to u vašoj Knjizi, Bibliji.

I ovaj momak je uhvatio malu damu kada je izlazila. Rekao je, "Posmatrao sam te. Niko ne zna osim mene," Rekao je, "Došao sam ovamo da nađem ženu. I sve to što sam video, ti odgovaraš zahtevima."

Kako se ona osećala, sin velikog čoveka je sada pita da postane njegova žena? Zamislite samo kako su se te devojke morale osećati kada su gledajući kroz prozor videle, da se drži za ruke, sa tom malom, prezrenom rođakom, čovek kojeg su one htele da zavedu, sa svim svojim velikim i finim resama i naborima, i nastavlja dalje.

I on je rekao, "Hoćeš li se udati za mene?"

"Oh," rekla je, "gospodine nisam dostojna."

E-45 Tako oseća prava Crkva o tome, "Nisam dostojna. Mogu ... Ako samo mogu da perem Vaše sudove, to bi bilo u redu." Da li ste voljni da zauzmete to mesto? Možete li oprati sudove od večere, hoćete li biti voljni da vas zovu fanatikom, ili, hoćete li biti voljni da pođete putem sa nekolicinom prezrenih Gospodnjih? Jeste li voljni? Jeste li voljni, da na svom poslu budete označeni, "Postoji čovek, on je religiozni fanatik, zato što neće da pije, neće da puši, ne pleše, ne juri za ženama?" "Postoji žena koja drži podignutu glavu, ona hoda kao... kroz grad; ona se neće... Ona se neće pridružiti našim krugovima..." Da li ste spremni da pođete putem, i spremite se za Dolazak Gospodnji?

Ako jeste... Ako jeste vi ćete Ga čekati da dođe. Radovaćete se Njegovom Dolasku. To neće biti strašna stvar. To će biti najdražesniji trenutak koji možete zamisliti, dolazak Gospodnji. "Svi oni koji vole Njegovo pojavljivanje..."

E-46 Tako kada je odlazio, rekao joj je da će se vratiti u određeno vreme. Rekao je. "Kada budeš videla..." To je bilo u zimu. Rekao je, "Kad budeš videla drveće da pupi, tamo, kada to zaživi ponovo, rekao je, onda ću se vratiti u proleće."

Shvatam, ne mogu da kažem da je to istina, ali devojčina plata bila je samo dolar i sedamdeset pet centi nedeljno. Ali ona je štedela svaku paru. Zašto? Spremala se za venčanje koje je trebalo da bude. Štedela je svoj novac za

U izjavi koju sam dao federalnom sudu, rekao sam, "Ako bi komunizam imao hrišćanstvo u sebi, bio bih komunista. Ali ne mogu da budem, zato što poriče Hrišćanstvo." Tako da imam ruku za koju se držim, to je Božija nepromenljiva ruka, znajući da će On poštovati istinu i čast. To će morati da se ispolji u pravедnosti.

Ali samo da znate nema nade u ničemu, osim u dolasku Gospodnjem...

Oh, to je dan u kojem živimo, jedno tako užasno vreme, kada, svaka fizička stvar, čak i u samoj crkvi, crkvenim ljudima, crkvenim denominacijama, oni su tako zabrinuti oko svojih malih- svojih malih razlika, sve dok se ne udruže jedni sa drugima, ne obazirući se na upozorenje da je dolazak Gospodnji blizu.

E-20 Ljudi kao što su Billy Graham, Jack Schiller, Oral Roberts, i mnogi veliki evangelisti, i Charles Fuller, koji su obišli čitav svet. Oni rade sve što mogu, da upozore na dolazak Gospodnji. I ti ljudi, ti ljudi koji pokušavaju da rade ispravno, su ljudi koje naša sopstvena vlada pokušava da pokida na komade.

Nekome sam rekao, "Gospodine, dvadeset osam godina mog života, položio sam na oltar Božiji, da pokušam da radim ispravno. I želim da me neko pogleda u oči, i kaže da li sam ikada nekoga nadmašio u nečemu, ili ikada ukrao nešto u mom životu. Po milosti Božijoj ja sam čist."

To ne znači ništa, nego da pucnete svojim prstima. "Vi ste svakako, krivi! I vi ste diktator u svojoj crkvi! Vi pucnete prstom i vaša crkva radi ono što joj kažete da radi!"

Oh, rekao sam, "Koliko čovek može biti nepravedan?"

Rekao je, "Davali ste ljudima poklone kada su njihove kuće izgorele. Ovde su vaši čekovi na stotine dolara, gde ste davali prozore, i plaćali njihove zakupe, radili takve stvari." Rekao je, "Da li idete do crkvenog odbora da im kažete da ćete uraditi tako?"

Rekao sam, "Ne gospodine."

"Zašto niste?"

Rekao sam, "Gospod mi je rekao, u Svojoj Reči, 'Neka tvoja desnica....tvoja levica ne zna šta radi desnica.'"

Rekao je, "Onda vi pokušavate da branite vaš slučaj Biblijom, a mi vam sudimo po zakonu."

Rekao sam, "Koji je zakon viši, čovečiji ili Božiji?" Uzeću Božiji zakon.

E-21 Pre nekoliko-dve godine, sam bio na odmoru, u povratku. Ovde u Indiani zakoni o brzini su šezdeset pet milja na sat danju i... To je na otvorenom autoputu, na autoputu. I šezdeset milja na sat noću, čim sunce zađe. Tako je i u Kanzasu, tako je i u Illinoisu; tako je i u Koloradu; tako je i u Idahu (Ajdahu); tako je i u Vajomingu.

I na tom mom putovanju, posle mirovanja od nekoliko dana u smetovima, mećavi; ulovio sam jelena, i krenuo kući da ga dam mojim prijateljima. I morao sam da žurim da bih prestigao drugu mećavu koja je bila iza mene, ili bih ponovo bio zavejan, a meso bi propalo.

Prošao sam Vajoming, i prešao u Nebrasku. Prešao sam, trideset milja puta u unutrašnjosti. I iznenada, pogledao sam pozadi, i video policijsko crveno svetlo. I nikada u životu nikada nisam bio hapšen. Tako da sam samo nastavio. Spustio sam pogled, vozio sam šezdeset milja na sat, na trideset ili četrdeset milja daleko od nekog bilo kog grada. Išao sam autoputem, velikim autoputem sa četiri trake.

E-22 I zapazio sam, šezdeset milja na sat. Pogledao sam iza sebe, a on je nastavio da me prati. Samo sam posmatrao. I video sam trepćuće crveno svetlo, i pomislio, "Dobro zašto me ne pretekne? Ima dovoljno mesta." I nastavio sam da čekam. Spustio sam prozor i čuo sirenu. "Dobro," pomislio sam, "Daleko sam koliko sam mogao da stignem." I on me je zaobišao i zaustavio. Izašao sam iz kola. Pomislio sam, "Možda ima neka poruka koju nisam uhvatio na radiju, možda kod kuće, moja žena i porodica." I izašao sam iz kola, upravo nevino koliko to mogu biti.

On je rekao, "Pretpostavljam da se pitate zašto sam vas zaustavio?"

Rekao sam, "Pitam se, gospodine."

I on je rekao, "Kršili ste zakon o brzini." Rekao je, "Da li znate koliko ste brzo išli?"

Rekao sam, "Da, gospodine." Rekao sam, "Išao sam šezdeset milja na sat."

On je rekao, "Tačno. I to je protiv zakona."

Rekao sam zar nije šezdeset pet....

"Ne, gospodine." Rekao je, "Ovde je pedeset pet. Išli ste pet milja preko brzinske granice."

"Oh." Rekao sam, "Jako mi je žao. Nisam hteo."

Rekao je, "Dajte mi vašu vozačku dozvolu. Samo mi pokažite vašu dozvolu."

I tako su svi oni obukli svoju malu crno belu odeću, znate, da bi... (Oh, to je nazvano Čarlstons i Crno Dno, tako su to zvali.) Imali su tu dvobojnu odeću, i hteli su da počnu da igraju te plesove...

E-42 Ali, ovom momku je bilo muka od tih stvari. On je lovio pravu devojkicu, tako da se iskrao sa njihove zabave. Posmatrao ih je. Ušao je da ih pogleda.

Tako je i još jedan Sin kojeg poznajem. Drugi Sin će doći vašoj crkvi. On će - Sin Božiji, On će tamo doći. Pogledaće okolo. Videće vas lepo obučene. On će-On će znati da ste dobar član. Ali On traži nešto drugačije od sasvim običnog trenda crkve.

Kada je posle nekog vremena, pogledao okolo, bio je obeshrabren. Izašao je napolje. I dok se vraćao nazad, šetajući po mesečini, ispred trema kuće, čuo je nekakvo zveckanje. Pogledao je okolo. I evo dolazi devojkica sa velikom vanglom sa vodom za sudove, duboko u noći, bosonoga, da izbací vodu od sudova. I čim ju je ugledao, nešto drugo je reklo, "To je ona. To je ta."

Zato se on sklonio sa puta. I kada je ona... Kada se ona vraćala duž ograde korala, zašto, on je stajao tamo. I ona se zamalo onesvestila. Rekao je, "Kako ste?" I rekao je, "Kako se zovete?"

Rekla mu je svoje ime, i bilo je isto ime kao i nadzornika ranča.

Rekao je, "Onda ja ne mogu da razumem kako to da ... Da li je to tvoj otac?"

Rekla je, "Ne. Ja sam samo rođaka, vidite. Moj otac i on su bili braća. Imam isto ime. Ali ja ... To, to je nadzornik."

E-43 Vi možete imati ime crkve, možete imati ime Branhamovog Tabernakla, ili Metodiste ili koje god crkve u koju idete. To nije to, prijatelju. Vidite? To je ponekad drugačije, to je vaš karakter, to je ono na šta Bog gleda. Vi možete biti Metodista. Možete biti Baptista. Možete biti Prezbeterijan. To nije to. Bog gleda na karakter. Ne samo na zemaljski karakter, već na karakter Duha Svetog. "Ovi znaci će pratiti one koji veruju," rekao je Isus, u 16-toj glavi Svetog Marka.

Bila je tako zatečena da bi čak pričao sa njom, i ona je sagnula svoju glavicu, i utrčala u kuću.

On je bio tamo nedelju ili dve. I sve posmatrao. Ništa više nije rekao, ali ju je stalno posmatrao. I noć pre odlaska, trebalo je da ode sledećeg jutra; oni su priredili još jednu veliku zabavu. I on je tražio nju. Nije mogao da je pronađe. Znao je da ona mora da opere sudove itd., tako- prljavi posao, i sve ostalo bilo je bačeno na nju.

Tako, vidite, potrebno je spremati se. Vi se spremate pridružujući se crkvi ili nečemu, to nije sve što je potrebno. Morate imati Ulje u vašoj lampi. Vidite? Samo vaše oblačenje, govori, "Izgradićemo veliku crkvu. Pripadaćemo boljoj denominaciji. Nabavićemo male orgulje, za Gospoda. Napravićemo plišana sedišta."

To nije ono što Bog zahteva. Pravednost je ono što Bog zahteva, od Svoga Sina, Hrista Isusa. To su odela. Jer Biblija kaže, "Bele haljine u koje je ona obučena, je pravednost svetaca."

E-40 Ove devojke su mislile da će biti spremne za dolazak ovog mladog čoveka. Naravno, ta sirota mala rođaka...

To me potseća negde na jednog odbačenog. Možete je poštovati. Ona je bila lepa žena. Ali, oh, moj, ona je bila fina devojka, ali se ona nije uvažavala među njima, ne kao rod.

To je sada otprilike istinita slika prave Crkve, danas, pred denominacijama: nije čak ni uvažena, gomila interdenominacionalista, gomila odbačenih.

Tako je sirotica samo otišla dalje, radeći. I kada je mladić stigao, oni to nisu znali... [Prazno mesto na traci-Ed] on je došao da traži ženu. Bio je sit i umoran od gradskih devojaka koje su samo stajale kao lutke i, oh, znate, vise po barovima, voze se u kadilacima, i tim različitim stvarima. One-oni su bili baš umorni od toga. On je razmišljao, "Otići ću na Zapad i loviti za sebe pravu devojku koja će biti prava majka mojoj deci. Nekoga ko neće visiti po svim viđenijim krugovima i društvima, nego će biti samo prava majka."

Šta je pronašao kada je došao tamo? Potpuno istu stvar koju je osudio tamo u Čikagu.

Pitam se da li će Gospod Isus pronaći crkvu, upravo denominaciju, samo po imenu, crkvu, bez Ulja u lampama, nespremna za polazak? Oh, oni imaju lepu odeću. Imaju najveće crkve, najveće ovo, i sve te stvari, ali Bog to ne želi. On vas želi kao pojedinca. Oni mogu imati najbolje pastore, mogu imati najbolje đakonske odbore, ali On vas želi sa Uljem. On dolazi da odnese to Ulje i Nevestu.

E-41 I dok je, ovaj momak, gledao na njih, bio je obeshrabren. Te večeri su imali nešto na redu, u tim danima, bilo je to davno, zvali su to "Čarlston." Što je isto kao rock-and-roll. I oni su hteli da prirede jednu od tih zabava. Mnogi od vas se sećaju tog starog Čarlston plesa koji su igrali, davno kada sam bio dete, kada sam bio tamo.

Izvadio sam ih iz džepa. I samo što je on video tu reč "prečasni," njegove oči su zaplamtele. Zgrabio je svoju knjigu i počeo da mi piše kaznu od dvadeset četiri dolara i pedeset centi.

Rekao sam, "Hoćete li me kazniti?"

Rekao je, "U pravu ste! Kazniću vas!"

"Dobro," rekao sam, "to je u redu gospodine. Ali ja ništa nisam video."

On je rekao, "Oh, tamo je znak odmah iza granice. Trebalo je da ga vidite."

"Dobro," rekao sam, "sedeo sam u mećavi četiri dana, i verovatno ga uopšte nisam video, gospodine."

I on je rekao, "U redu. Imate li gotovine uz sebe?"

Ja sam rekao, "Samo dvanaest dolara."

"Dobro," rekao je "ostaćete ovde dok ne platite." Oko deset ili jedanaest sati noću.

Rekao sam, "Gospodine ..." rekao sam mu sve, što je bilo pogrešno, i meso itd. To mu ništa nije značilo. Tako da sam morao da potpišem blanko izjavu, da ću im poslati novac.

E-23 Kada sam stigao kući, pisao sam sudiji, malog grada, tom malom pažu kojem je trebalo da ga pošaljem. I ispričao sam mu. Rekao sam, "Gospodine uložio sam dvadeset... oko dvadeset pet godina, u to vreme dvadeset šest godina u službi Gospodnjoj, pokušavajući da obratim kriminalce Gospodu Isusu, pokušavajući da zaštitim vaš život kao oficir, pokušavajući da načinim bolja zajedništva, i bolje mesto za život, i pristojnost za naše porodice. Uložio sam dvadeset i nešto godina za službu. A samo sam prešao vašu liniju. Osećam da bi trebalo da mi zbog toga oprostite." Rekao sam, "Vaš službenik nije uopšte hteo ni da razmisli, što je on možda pretpostavljen da uradi, da izvršava svoju dužnost."

Ali ja vas molim, kao sudiju, to nije zbog novca; to je princip. Moja prva novčana kazna, i ovo mora da bude od novca koji mi je narod dao kroz crkvu, da živim od njega." Rekao sam. "Ako bi bili toliko ljubazni da mi oprostite zbog toga, cenio bih to. Ipak tu je ček koji je overen, da biste znali da je ispravan."

Brate, on je samo potpisao preko njega svoje ime i uzeo ga, hladnokrvno. Zašto? Zašto? I onda kroz trulu politiku, i religiozne predrasude, neki od njih prođu sa ubistvom. Tu je to. Bog neće dozvoliti da Njegova Crkva egzistira

jako dugo pod takvim stvarima. I svet je korumpiran. I politika je korumpirana. I Crkva je korumpirana.

E-24 Šta mi još trebamo da uradimo povodom ovoga, to je da se Bogobojažljivi skupe zajedno i da se pozovu na Ime Gospodnje. To je šta Branhamov Tabernakl treba da radi Oh, ja bih ... Samo gledam s obzirom da imam dosta pred sobom. Kad pomislim koliko se mnogo možemo potresti ovde, na put kojim crkva ide; kako su dozvolili da padne moral ljudi, kako su ih pustili da žive, i idu na te igranke i na rock-end-roll, i oblače se kako oni žele, i sve drugo, i dalje nastavljaju po starom, kompromitujući propovednike.

Ono što je nama potrebno su staromodni, Bogom poslani, Nebeski rođeni propovednici koji će reći Istinu ne pazeći da će nekog povrediti. Kao Jovan koji je rekao, "Sekira je položena na koren drveta. I svako drvo koje ne rađa dobar rod seče se i u vatru baca." Trebaju nam propovednici, takvi propovednici, koji će bombardovati, i koristiti sudove Božije kao municiju, da komadaju, po ovom izopačenom stanju u kojem živimo.

Ne možete se osloboditi greha ako ga uprtite na leđa. Nikada se ne možete osloboditi greha obrazujući narod. Naši programi su postali rušilački i izneverili su. Postoji samo jedno iskupljenje za greh. I to je, Hrist je iskupljenje. I ne Hrist kroz intelektualno priznanje, već kroz krštenje Duhom Svetim, u novi Život i obnavljanje. To je jedino iskupljenje greha i jedino iskupljenje za naciju. To je jedino iskupljenje za crkvu. To je jedino iskupljenje za ljude.

E-25 Pre nekog vremena ... pretpostavljam da ste mnogi od vas koji putuju bili tamo. Na mojim putovanjima na Zapad, mnogo sam puta tamo sam ostajao celu noć. Gde treba da idem i sledeće nedelje, olakšanje, vlada mi je dala da idem... Oni me ovde zadržavaju, šta ako me pošalju daleko, mogu me imati baš ovde. A moram da idem na nekoliko skupova na Zapadnoj Obali. I po Gospodnjoj volji, proći ću kroz ovaj mali grad zvani Zapadni Memfis, Arkanzas. To je upravo preko reke iz Memfisa, Tenesi.

I u ovom malom mestu oni žele da potroše dva i po miliona dolara za trkalište, za kockanje. Dva i po miliona dolara, da degradiraju i zagade, i pošalju duše u pakao.

I onda uhvate ljude kao što su Billy Graham, Oral Roberts, ja, i one koji pate zbog stvari Hristove, da puštaju legitiman novac kroz crkvu, i žele da ih osude na dvadeset godina u jednom zatvoru. Takvo ponašanje je oduvek bilo deo sveta.

Rekao sam vi ... "Imam braću koja su bila u federalnom zatvoru."

E-37 Postojao je veliki rančer, posedovao je divovski ranč, u severnom delu Kolorada, blizu planinskog dela.

Kao što svi znate, malo sam radio na ranču u svom životu, od jahanja pa na dalje. Jedan od mojih poziva ka Bogu, stavljao sam stare teksaške mamuze sa točkićem, sa puškom položenom na sedlo i pištoljem za bokom; kada sam čuo to drveće da duva, zvučalo je kao da je Glas rekao, "Adame, gde si?" Dok sam gledao prema zvezdama, čuli su starog Slima, stari kauboj iz Texasa, da duva u češalj sa komadom papira.

Dole na krstu gde je moj Spasitelj umro,

To je bilo tamo za očišćenje od greha plakao sam;

Tamo je za moje srce Njegova Krv priložena;

Slava Njegovom Imenu.

Povukao sam cebe preko lica, i pokušao da se sakrijem, jer je Bog gledao dole u ta brda.

To je bio jedan od tih rančeva, gde velike kompanije kupuju svoju stoku, teraju ih u planine, i onda ih dovedu nakon što se telad rode, u jesenje doba, žigošu ih, i prodaju neka od starih krda, vode ih itd. ... i idu pravo u ... sakupljaju svoja velika krda stoke.

E-38 I na ovakvom određenom ranču, nadzornik, kako bi ga mi tamo zvali, "glavni predradnik," imao je oko pet kćerki. To su bile lepe žene, mlade, ne udate. I tamo je bila jedna mala ženica koja je bila rođaka tim devojkama, koju su oboje otac i majka napustili. I ona je dovedena tamo da bi - živela sa - sa svojim stricem.

Te devojke, ako one nisu bile taj tip pomodnih resa, i one znate, i one su uzele ovu sirotu malu devojku i ponašale se prema njoj kao prema nekoj životinji, sav težak posao su prebacile na nju. Ona je prala sudove, čistila je, nameštala spavaonice, ona je morala da radi sve.

A one su samo stajale okolo sa nalakiranim noktima i izmanikirane, stvar na njihovim usnama, skroz uređene, znate već, nalickane. Ovo su posebno uradile kada su čule da iz Čikaga, iz te velike kompanije koja poseduje to imanje dolazi da poseti ranč mladi ne oženjeni sin. Oh, da li su izrovarile dobru odeću! Ah, i one su se obukle i spremile za njegov dolazak!

E-39 I svako veče će biti razgovora, one će zvesti tog mladića i udati se, ko će... Onda će one posedovati ranč, jer će sin sve to naslediti. Zato su se one spremile.

Mladoženje, a Nevesta se spremila, i čeka tajni (skriveni) trenutak koji ona sama čak ni ne zna. Ali ona je spremna, i obučena, i čeka na to.

E-34 Mi vidimo Njegove putokaze u svetu, da je ona spremna za sud. Vidimo znake i čuda u crkvi, događaju se velike stvari. Kakva vrsta ljudi mi treba da budemo? Spremniji u trenutku, jer mi ne znamo kada On Dolazi. "Takođe budite spremni, jer vi ne znate ni čas dolaska vašeg Gospoda." Budite spremni, jer se tada ne možete spremirati. Jer je On rekao da nećete moći.

E-35 Koliko vas, verovatno svi, je čitalo o devicama? Neke od njih su bile mudre a neke lude. "Devica" znači "čistoća". To su sve dobri ljudi. Svako od njih, devica, posvećena oruđa Božija. Ali oni koji su imali Ulje u svojim lampama su ušli. A ostali su ostavljeni napolju. Svi su oni bili device, ljudi na koje ne možete pokazati prstom za bilo šta loše. Svi su oni verovali u dolazak Gospodnji. Bili su spremni da se sretnu sa Njim, ali su neki od njih pustili da im iscuri Ulje.

Ne dozvolite da to bude vaš slučaj. Čuvajte Ulje u vašoj lampi. Ulje je Duh, Sveti Duh. Nikada ne dozvolite da se iscedi iz vas. Kad osetite da ljubav odumire, vaša iskrenost ka Hristu i stvari, požurite do Njega Koji ima fontanu Ulja, i kupite sebi ispunjenje Duhom Svetim.

Naša nacija je otišla, moralno korumpirana i uništena. Naša politika, korumpirana i prošla. Naše vođe... O Bože, šta mi možemo uraditi oko toga? Vi možete staviti unutra dobrog čoveka, i on izlazi kao propalica. Postoji samo Jedan kojeg možemo doneti, to je Gospod Isus. Spremimo se za Njegov Dolazak.

E-36 Želim da vam ispričam malu priču koju sam čuo pre nekoliko godina; na završetku. Ovo iznenadno, brzo ushićenje Crkve... Sada reći ćete, "Desice se određene stvari, onda ću se spremirati." Spremite se sada. Upravo sam vas povezao sa Perl Harborom i sa mnogo mesta gde su oni odbili da čuju upozorenje. Oni su odbili da to saslušaju. Nije ostalo ništa osim Božanskog suda nad narodom.

Sada sve što ne uđe u Hrista biće pod Božijim besom i Božanskim sudom. Molim vas nemojte dozvoliti da vam se to desi. Nije važno u šta će se Branhamov Tabernakl pretvoriti, ne dozvolite da to budete vi. Vi budite sluga Hristov. Nije važno šta radi crkveni svet, vi budite sluga Hristov. To nije do Branhamovog Tabernakla, niti je do bilo koje druge crkve, to je do vas, kao individue (pojedince), da budete spremni do dolaska Gospodnjeg. Vi morate biti spremni. Ja moram biti biti spreman. Brisaću svoje lične korake. To je do vas da brišete svoje korake. Moje ostavite na miru, ja ostavljam vaše na miru. Vi ćete morati da spremite vašu odeću.

A jedan od advokata je rekao, "Vi imate braću koja su u federalnom zatvoru?"

Rekao sam, "Imao sam."

Rekao je, "Ko su oni bili?"

Rekao sam, "Jedan od njih bio je brat Jovan, u Alkatrazu, na ostrvu Patmos. Drugi je bio brat Pavle u Rimskom državnom zatvoru. I brat Daniel, on je takođe bio u zatvoru. I brat Josip, zato što je optužen za nešto zbog čega je bio nevin, služio je godinama, pokušavajući da bude pravi sluga Polipharu, a njegova žena ga je optužila. I on je osuđen, i ležao je godinama u zatvoru, sve dok njegova kosa i brada nisu porasle, sve dok nije, čak je morao da ih brije, da bi bio odveden pred Faraona. Sigurno.

Zbog čega, nečeg pogrešnog? Zbog Hristove stvari, tačno. I onda potroše dva i po miliona dolara za trkalište, da zagade i prokunu i pošalju duše u pakao... Govoreći o brzom dolasku Božijem...

E-26 Ali ljudi Arkanzasa su uradili nešto. Svaka crkva, mislim, devet ili deset različitih denominacija u svom zajedništvu, svi su se udružili i rekli, "To je pogrešno. I mi nećemo da to imamo." Napravili su molitveni sastanak, i imali lance molitvi, ceo dan i noću. I kada su sudije i federalci, došli u sud sledećeg jutra, da to srede, da li mogu da to izgrade ili ne, sreli su ih, i to je bilo poraženo. Molitve menjaju stvari.

E-27 Ne zanima me koliko je svet pokvaren, koliko je to naša zemlja, naša nacija, naš narod; naša molitva menja stvari. Ali mi više nismo zainteresovani za molitveni sastanak. Imamo mnogo stvari koje treba da uradimo, tako mi mislimo.

I onda ne samo da je trkalište osuđeno, već je takođe bilo sastavljeno da oni ne mogu imati, u državi Arkanzas, ništa slično, godinama i godinama koje dolaze. Zašto? Zato što se narod koji se zove Njegovim Imenom sakupio i molio.

Oh, ono šta trebamo danas je pozivanje zajedno, spremati se, da ne zavisimo od propovednika, već vi, kao pojedinac pred Bogom, pripremite se za dolazak Gospodnji, da izbegnete svu ovu korupciju. Nije važno kako vas zovu, i kakvu akciju preduzimaju, to ni za trunku ne menja Boga. Bog će to ionako uraditi. On zavisi i čeka na nas. Oh, moj!

E-28 Neki ljudi govore, "Pa, idem u crkvu nedeljom ujutro. Slušam našeg pastora, koji je dobar propovednik."

To je dobro. Cenim to kod vas, da li Amerika, svet, ko god da je to. Ali potrebno je mnogo više od dobre poruke sa propovedaonice. Potreban je život. Potrebni ste vi, da budete spremni. U Otkrivenju 19-ta glava, 7-mi stih, Biblija

kaže, govoreći o Hristovoj Nevesti, "Ona se spremila." Ona se spremila. I vi kao član ove Neveste, vi se morate spremi.

E-29 Nedavno, sveštenik je propovedao. I tu je bio čovek koji je, duže vremena, pohađao njegovu crkvu. I on je tog jutra došao do oltara. I rekao, "Pastore, ja želim da sada dam moje svedočanstvo i predaju Gospodu Isusu, koje sam učinio prošle noći."

I pastor je rekao, "Dobro, drago mi je da to čujem John-e. Znati da si konačno odlučio da dođeš i da se predaš Gospodu, zato što mi ne želimo da povredimo tvoja osećanja, ali mi znamo da si ti bio veoma zao. I mi znamo da nisi mario za svoju porodicu. Prokockao si novac, i popio ga, i živio užasnim životom, i tvoja porodica je otišla. I ovoga jutra, to je obradovalo moje srce, to saznanje da si istupio i da ćeš predati sebe Gospodu Isusu, da postaneš drugačija osoba, da Mu služiš."

Rekao je, "Hvala, pastore."

Rekao je, "Onda samo šta... Želim da te pitam nešto. Koju propoved sam propovedao, ili koji sam tekst uzeo, ili koju smo pesmu pevali u crkvi, u himnama, koja te je navela da ovo uradiš?"

Čovek ga je pogledao u lice, sa suzama koje su tekle niz njegove obraze, i rekao, "Pastore, to nije bila ni jedna tvoja služba, iako su bile dobre. Ni jedna pesma hora koju su pevali, ili posebnost, iako su bili dobri."

On je rekao, "Hoćeš li onda reći ovoj kongregaciji zašto si to odlučio?"

Rekao je, "Ja radim sa čovekom koji je hrišćanin, i sve sam mu ispričao. Zvao sam ga sveti valjač. Zvao sam ga religioznom fanatikom i svakojako, to mu ni malo nije smetalo. Ali on je živio takvim životom svo vreme, sve dok konačno, nije osvojio mesto u mom srcu, tako da ja želim biti kao taj čovek. I to je razlog zbog kojeg sam tražio da me povede do Hrista. Želeo sam Hrista kojemu on služi."

E-30 Vidite Bog radi kroz pastora, da bi pripremio Svoju Crkvu. On radi kroz pesme, da bi se Njegova Crkva spremila. I On radi kroz vas, da bi Njegova Crkva bila spremna. Ako bi vas pastor izneverio, i nastavio da izneverava, vi biste lovili novog pastora. Brzo bi to uradili. Ako vaš hor peva nepravilno, ili vaši solo-i nisu dobri, rekli biste upravniku, onom za muziku, "Nemoj više da im dozvoliš da pevaju. Čine me nervoznim, da pevam."

Ali šta je sa vama kao pojedincem? Kako izneveravate u svom svakodnevnom životu? Kako se slažete sa Bogom, šta Bog kaže da treba da budete, sjajno svetlo postavljeno na brdo? Niko ne može proći tim putem, pored vašeg puta, bez znanja o Isusu. Kakvim životom živite, jednim od onih

načina koji znače, vređanje i razdražljivost, ravnodušnost? Ili, možete li govoriti o miru i ljubavi koju ste pronašli u Hristu? Ona se spremila.

E-31 Pokazao sam vam grešnost, i vreme me neće izneveriti, da prođem kroz to doba, i pokažem svako od tih doba, kao u Vavilonu u noći galame, i igranja i pijančenja, itd. šta se dogodilo. I dole kroz doba bilo je tako. U svakom dobu Bog je imao gromovite propovednike, sa znacima i čudima, da osude stvar u sred popularnosti i da stoje sami za Boga.

Ne samo to, šta ako bih pričao o vremenu malog Stefana, nije propovednik, nije pastor, samo član Tela Hristovog. Kako je ovaj mali momak stajao pred Sinedrionskim Koncilom tog jutra, i govorio onima koji su ga osuđivali, i rekao, "Vi tvrdovrati, neobrezanih srca i ušiju. Uvek se opirete Duhu Svetom. Kao što su radili vaši očevi, tako i vi radite."

On nije bio pastor. Ne možete očekivati da to sve uradi vaš pastor. Ne možete očekivati da vaš poverenički odbor ili đakonski odbor to uradi. Vi se morate sami spremi. To je pojedinačna stvar. I zapamtite, Njegov Dolazak je tako iznenadan, da će Crkva otići u treptaju oka. I ako mi vidimo svuda greh, još neodlučen sud, Božije borbene brodove kako besno dolaze, kako ćemo ovo izbeći?

E-32 Znaci se pojavljuju. Isus dolazi. I desila su se velika čuda. Stupanje svake milje, ukazuje na Njegovo skoro pojavljivanje, i to će se desiti u trenu. Kako mi stojimo ovoga jutra, kada napravimo inventar? Ako bi trebalo da govorimo ovoga jutra, i da se Gospod Isus spusti sa nebesa ovoga jutra, sa Porukom i Trubom Božijom, da li bismo bili spremni, kao telo crkve? Da li bismo bili spremni kao pojedinci, da se pridružimo onima koji su podignuti iz mrtvih, koji su dokazali da su spremni?

Bez obzira da li smo spremni ili ne, Gospod Isus će svakako doći, u zakazano vreme. Mi moramo biti spremni, i moramo to uraditi sada. Nije vreme za čekanje. Mi moramo otkupiti vreme i biti spremni.

E-33 Pre nekog vremena, pre nego što završimo, priča koja me je pogodila, kada sam je čuo, pre mnogo, mnogo godina. Ova tajna dolaska Gospodnjeg; iznenadni tajni odlazak Crkve... "Gledajte, biće dvoje u polju; jednog ću uzeti a drugog ostaviti. Dvoje će biti u krevetu; jednog ću uzeti a drugog ostaviti." Pokazujući da dolazak Gospodnji neće biti samo u nekom određenom uglu, nego da će biti univerzalan. "Jedan će raditi u polju," dan. "Drugi će spavati u postelji," na drugoj strani sveta. To će biti opšte ushićenje. Doći će sa Povikom, sa Glasom Anđela. I oglašiće se Truba Božija, i mrtvi u Hristu će ustati. I ona će biti uhvaćena, tajno. Oh, volim to! Dolazak velikog